

editorial

Εφημερίδα
«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Περιοδικό «Κ»

27/1/2008

Οι «Μαγκάιβερ» του ξύλου

Λέγεται ότι ο Ντάνιελ Ντέι Λιούις την άνοιξη θα επιστρέψει στα κινηματογραφικά πλάτα, όχι ως πρωταγωνιστής αλλά ως... μαραγκός στα σκηνικά της νέας ταινίας της συζύγου του, Ρεμπέκα Μίλερ. Στην συνέντευξή του προς το περιοδικό των New York Times, την αποκλειστική αναδημοσίευση της οποίας εξασφαλίσαμε στο σημερινό μας τεύχος (σελ. 24) αναφέρεται σ' αυτή την τέχνη του, την οποία έμαθε προτού σπουδάσει ηθοποιός και στην οποία επιστρέφει για να ξαναβρεί την γαλήνη και την ψυχική ισορροπία κάθε φορά που βγαίνει από το πετσί κάποιου απαιτητικού ρόλου του. Οι δημοσιογράφοι και ο κόσμος το παρεξηγούν αυτό: δεν μπορούν να χωνέψουν ότι ο σημαντικότερος ηθοποιός της γενιάς του «σταταλιέται» σε μια χειρωνακτική εργασία (ακόμη και την ευγενέστερη και... βιβλικότερη των χειρωνακτικών εργασιών). Θα έβρισκαν πολύ πιο «φυσιολογικό» να ξεδεύει το ταλέντο του σε δύο και τρεις ταινίες το χρόνο, αντί μιας κάθε δύο ή τρία χρόνια. Και το αποδίδουν απλώς στον εκκεντρικό του χαρακτήρα.

Όποιος έχει μαστορέψει στη ζωή του με το ξύλο (ακόμη και αν αυτό σημαίνει απλώς τη συναρμολόγηση ενός κομοδίνου απ' το ΙΚΕΑ με κλειστά τα μάτια) μπορεί να αντιληφθεί τι βρίσκει σ' αυτή του την α-

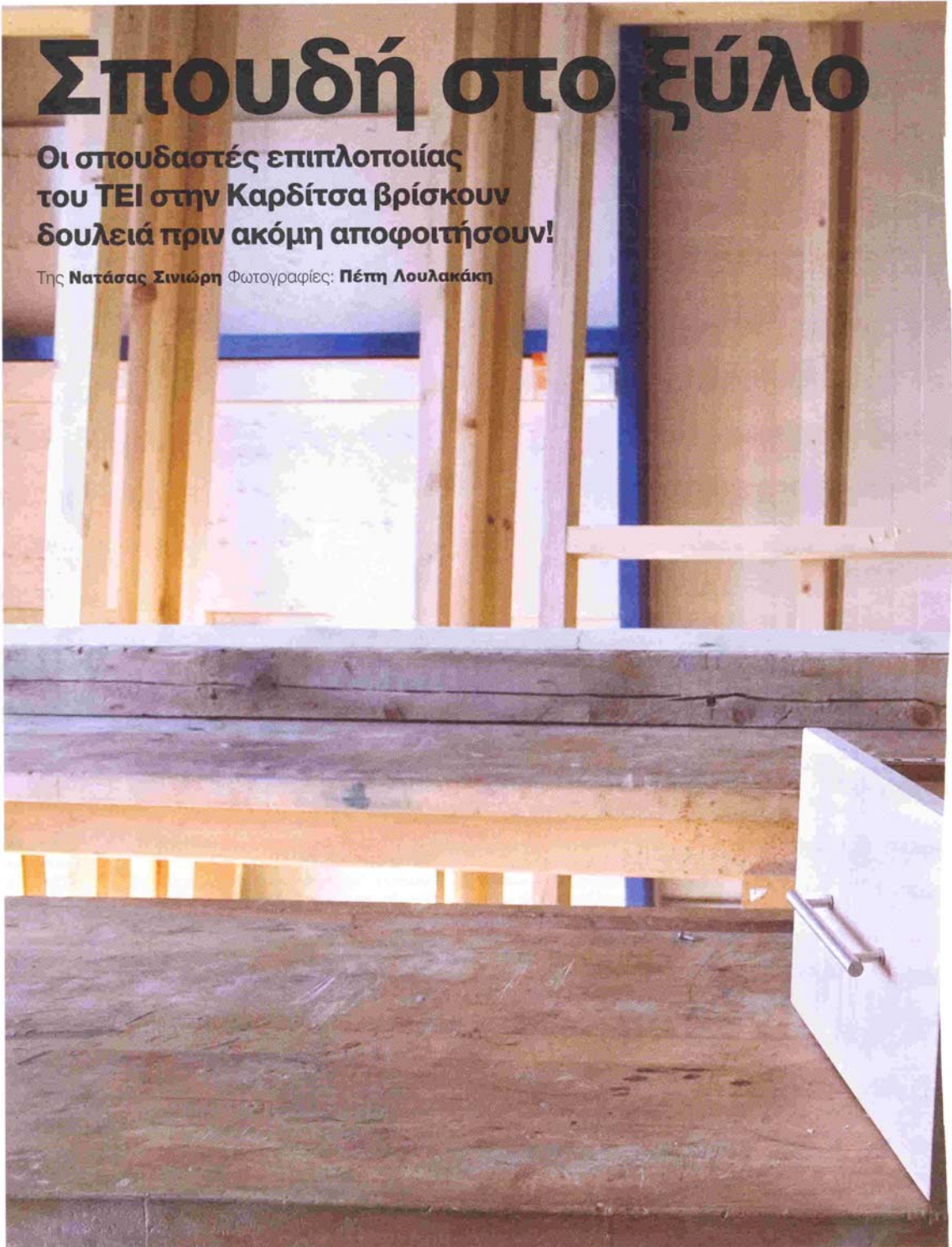
σχολία ο Ντάνιελ Ντέι Λιούις και, πιθανότατα, να κάνει ένα νοητό... άλμα (από αυτά που συνηθίζονται στην ύλη των περιοδικών) ως το ΤΕΙ Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου, στην Καρδίτσα (σελ. 56). Εκεί, 600 νεαροί «Μαγκάιβερ του Ξύλου» (ο χαρακτηρισμός δικός τους) μαθαίνουν τι διαφορές έχει το πλάτι από τον κέδρο και την κερασιά, δοκιμάζουν τα όρια αντοχής επίπλων του ε-

μπορίου, πειραματίζονται για να φτιάξουν την τέλεια καύσιμη ύλη και, όλα αυτά, με την καθησυχαστική βεβαιότητα ότι η αγορά εργασίας θα τους υποδεχθεί με ανοιχτές αγκάλες: το 72% των σπουδαστών της σχολής προσλαμβάνονται πριν ακόμη αποφοιτήσουν (ένα ποσοστό εργασιακής αποκατάστασης που οι σπουδαστές, φερ' ειπείν, υποκριτικής σίγουρα έχουν λόγο να ζηλεύουν...) **Γ. Τσ.**

Σπουδή στο ξύλο

**Οι σπουδαστές επιπλοποιίας
του ΤΕΙ στην Καρδίτσα βρίσκουν
δουλειά πριν ακόμη αποφοιτήσουν!**

Της **Νατάσας Σινιώρη** Φωτογραφίες: **Πέπη Λουλακάκη**

Το ανδρείκελο που χρησιμοποιούμε αποτελεί προσομοίωση της σωματικής διάπλασης του ανθρώπου και έχει βάρος 75 κιλών. Γι' αυτό κι εγώ, που έχω παραπάνω κιλά... δεν κάνω ποτέ το ανδρείκελο», λέει χαμογελώντας ο καθηγητής και οι φοιτητές ξεσπούν στα γέλια. Βρισκόμαστε στο εργαστήριο ποιοτικού ελέγχου του Τμήματος Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου του Παραρτήματος Καρδίτσας του ΤΕΙ Λάρισας. Όπως μας εξηγεί ο δρ Γιώργος Νταλός, αρκετά συχνά οι εταιρείες που αμφιβάλουν για την ποιότητα ενός προϊόντος το στέλνουν για έλεγχο στη σχολή. «Κι αυτήν την καρέκλα που βλέπετε, μας την έστειλε μια συγκεκριμένη εταιρεία. Κάναμε τον ποιοτικό έλεγχο, είδαμε πού υστερεί και μετά δώσαμε λύσεις», εξηγεί.

Οι σπουδαστές γνωρίζονται καλά μεταξύ τους και ο καθηγητής τους προσφωνεί με τα μικρά τους ονόματα. Για αρκετούς από αυτούς, το τμήμα αυτό δεν ήταν πρώτη επιλογή. Η 21χρονη Δήμητρα Σκούρτα από την Πάτρα, για παράδειγμα, είχε δηλώσει πρώτη τη διακόσμηση. Γράφηκε, ωστόσο, εδώ σκοπεύοντας να ξαναδώσει Πανελληνίες. «Ηρθα και είδα τη σχολή, μιλήσα με παλιούς φοιτητές και τελικά αποφάσισα να μείνω.» Τώρα είναι ικανοποιημένη. Όταν τελειώσει, σχεδιάζει να πάει στην Ιταλία για μεταπτυχιακό στο σχεδιασμό ή να ανοίξει ένα δικό της κατάστημα εμπορίου επίπλων. Εξάλλου, τη δουλεύει την ξέρει καλά - η μητέρα της έχει μαγαζί επίπλων κουζίνας. «Στην πορεία διαπίστωσα ότι έκανα καλά που έμεινα. Οι απόφοιτοι της σχολής μας βρίσκουν πολύ γρήγορα και εύκολα εργασία.»

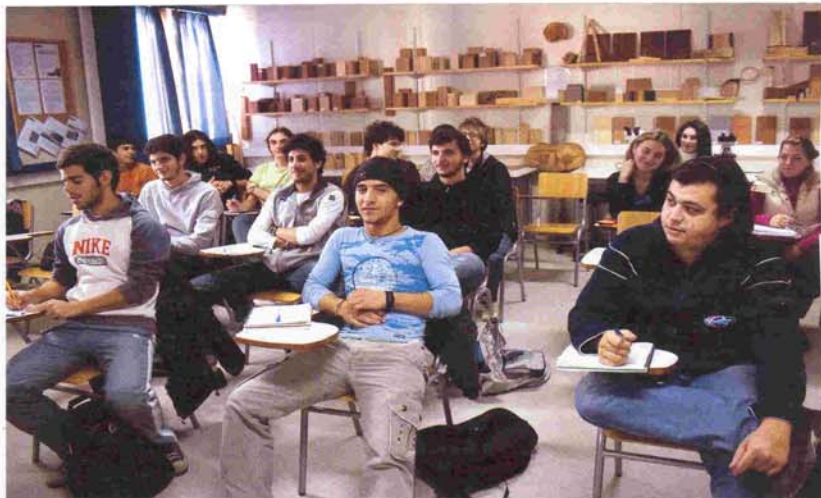
Τα λόγια της επιβεβαιώνει και το Γραφείο Διασύνδεσης του Παραρτήματος Καρδίτσας. Πρόσφατη έρευνα διαπιστώνει ότι πάνω από το 80% των αποφοίτων έχει ήδη βρει δουλειά σε ελληνικές και κυπριακές επιχειρήσεις του κλάδου ξύλου και επίπλου. Ανεξάρτητη έρευνα που διεξάγει το τμήμα σε διαρκή βάση από το 2005 καταδεικνύει μία ακόμη ενδιαφέρουσα ιδιαιτερότητα: οι τελειόφοιτοι φοιτητές προσλαμβάνονται σε ποσοστό 72% πριν ακόμα λάβουν το πτυχίο τους!

Το τμήμα πρωτολειτούργησε το 1999 και αριθμεί 600 ενεργούς φοιτητές. Ο δρ Ιωάννης Κακαράς, οι πρωτοβουλίες του οποίου οδήγησαν στη δημιουργία της σχολής, αναφέρει: «Παίρνουμε περίπου 3.000 προϊόντα από το

Επάνω, χαμόγελα από τους μαθητές στην αίθουσα διδασκαλίας μπροστά στον φωτογραφικό φακό.

Στο μέσον, στο εργαστήριο ποιοτικού ελέγχου, όπου μετριέται η αντοχή των επίπλων.

Κάτω, «γευσηγνωσία» Ξύλου στα ράφια με τα υλικά.

ξύλο και υπάρχουν 30.000 επιχειρήσεις ξύλου στην Ελλάδα. Θα έλεγα σε έναν υποψήφιο φοιτητή ότι πρόκειται για μια πολύ ενδιαφέρουσα ειδικότητα και ότι η αγορά τον περιμένει!»

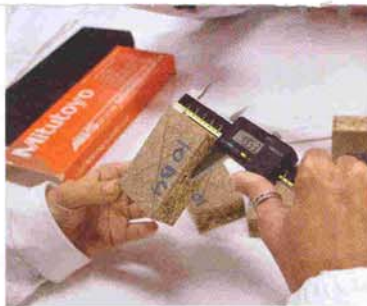
Το πρόγραμμα σπουδών δεν περιορίζεται μόνο στο ξύλο και την κατεργασία του. «Διδασκόμαστε και μάρκετινγκ, διοίκηση επιχειρήσεων, εσωτερική διακόσμηση και ιστορία της τέχνης», εξηγεί ένας νεαρός που τρέχει πανικόβλητος να προλάβει το μάθημα. Η 21χρονη Κατερίνα Ο' Νιλ Λινάκι ως πρωτοετής είχε λανθασμένη εικόνα. «Στην αρχή είχα αρκετές διαφωνίες με τους καθηγητές μου γιατί θεωρούσα ότι δεν θα μου χρησίμευε σε τίποτα να μάθω τη λειτουργία των μηχανημάτων. Σχεδιάστρια επίπλων ήθελα να γίνω, όχι επιπλοποιός για να γνωρίζω πώς κόβεται το ξύλο στην πλάνη. Τώρα όμως που τελειώνω, καταλαβαίνω πόσο δίκιο είχαν. Δεν μπορείς να σχεδιάσεις ένα έπιπλο αν δεν διδαχθείς πρώτα πώς κατασκευάζεται.»

Οι «Μαγκάιβερ» του ξύλου

Στο πλαίσιο του ποιοτικού ελέγχου, η σχολή ερευνά και καταγγέλλει καταναλωτών. «Η σχέση που έχει αναπτύξει το τμήμα με τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή δείχνει πώς μπορεί η σχολή να βοηθήσει την κοινωνία», παρατηρεί ο προϊστάμενος του τμήματος, δρ Ι. Παπαδόπουλος. Σε διπλανό εργαστήριο, που μοιάζει με χημείο, δύο κοπέλες ελέγχουν τη ρευστότητα μιας συγκολλητικής ουσίας. Μου εξηγούν ότι κάτι τέτοιο είναι απαραίτητο. «Εδώ τα παιδιά μαθαίνουν πολλά και κάνουν σχεδόν τα πάντα. Είμαστε οι «Μαγκάιβερ» του ξύλου», λέει ο κ. Νταλός.

Το τμήμα λαμβάνει μέρος σε ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα και ξεχωρίζει για τις πρωτότυπες ιδέες του. «Γ Παγκόσμια πρωτοτυπία δική μας αποτελεί η μεϊξη ξύλου με λινίτη. Στο μείγμα αυτό προσθέτουμε και αγροτικά υπολείμματα όταν υπάρχουν σε επάρκεια -πχ. βαμβάκι, καλαμπόκι και ηλιάνθο- κι έτσι δημιουργούμε μια πολύ καλή καύσιμη ύλη. Μια εταιρεία παραγωγής ξυλείας στα Γρεβενά που έχει πολλά ατμιστήρια και χρειάζεται μεγάλη ποσότητα ενέργειας εφαρμόζει αυτή τη μέθοδο για την παραγωγή της», εξηγεί ο κ. Νταλός. Μια άλλη πρωτότυπη ιδέα των καθηγητών της σχολής αποτελεί η κατασκευή μοριόπλακών με αρωματικές ιδιότητες. «Στο μέλλον θα κατασκευαστούν ντουλάπες που θα διώχνουν το σκόρο!», καταλήγει.

Βγαίνοντας από το εργαστήριο, συναντώ τον 23χρονο Σταύρο Γάτσινο από τον Πόρο. «Ασχολούμαι με κατασκευές από τότε που ήμουν μικρός. Όταν κάπνιστο σπίτι μας χρειαζόταν επισκευή, το φτιάχναμε μόνοι μας, δεν φωνάζαμε ποτέ μάστορες. Αποφάσισα λοιπόν αυτή μου την «εμμονή» να την κάνω επάγγελμα. Στον ελεύθερο χρόνο μου, εργάζομαι σε επιπλοποιείο και μου αρέσει πολύ.» Η σχολή ήταν πρώτη επιλογή και για τον Ανδρέα Ανδρέου από την Κύπρο. «Είναι ωραίο το συ-

Οι καθηγητές έχουν κατασκευάσει και μοριόπλακες με αρωματικές ιδιότητες. «Στο μέλλον θα υπάρχουν ντουλάπες που θα διώχνουν το σκόρο!», λένε.

ναίσθημα της δημιουργίας, δηλαδή να σχεδιάζεις ένα έπιπλο και έπειτα να το κατασκευάζεις.»

Και μετά το μάθημα...

Στο εσπατόριο τα παιδιά θα μιλήσουν για τη ζωή στην Καρδίτσα. «Με απογοήτευσε, γιατί είχα συνηθίσει σε μεγαλύτερη πόλη όπως είναι η Πάτρα», αναφέρει η Δήμητρα. Αντίθετα η Βιβή, που μεγάλωσε στην Αθήνα, είναι ικανοποιημένη. Οι περισσότεροι κυκλοφορούν με τα ποδήλατα -η Καρδίτσα είναι γνωστή για το μεγαλύτερο δίκτυο ποδηλατοδρόμων στην Ελλάδα- και απολαμβάνουν τη φοιτητική ζωή περισσότερο απ' όσο αν βρίσκονταν σε μια μεγάλη πόλη. «Εδώ θα βρεις πάντα χρόνο για ένα καφέ», λέει η Κατερίνα. «Ακόμα και οι δικηγόροι και οι γιατροί που πνίγονται στη δουλειά θα βρουν χρόνο για ένα ποτό το βράδυ. Χεχει ραντεβού στις οκτώ και φεύγει από το σπίτι σου πέντε λεπτά νωρίτερα. Και το καλύτερο; Το αυτοκίνητο το έχεις μόνο για να μεταφέρεις βαριά πράγματα και ψώνια. Εμένα που με βλέπεις έχω κάνει χιλιόμετρα με το ποδήλατο. Νιώθω σαν να είμαι αθλήτρια!» ■

Η εμπειρία μιας απόφοιτης

Μας υποδέχθηκε στο χώρο εργασίας της, στο κατάστημα επίπλων Γαλαγάλας στην Καρδίτσα. «Εργάζομαι από πέρυσι που τελείωσα τη σχολή», λέει η 23χρονη Πέγκυ Ματαίου. «Δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα γίνω σχεδιάστρια επίπλων. Η σχολή αποδείχθηκε ανέλπιστα καλή. Τώρα εργάζομαι εδώ, πουλάω έπιπλα, τα σχεδιάζω μαζί με την ιδιοκτήτρια και πηγαίνω σε σπίτια για να μελετήσω τους χώρους και να προτείνω ιδέες στους ιδιοκτήτες», αναφέρει η Πέγκυ, η οποία είναι η τρίτη κοπέλα από τη σχολή που προσλαμβάνει η κ. Ελένη Γαλαγάλα. «Με έχει βοηθήσει το τμήμα γιατί βρίσκουμε εξειδικευμένο προσωπικό», συμπληρώνει η κ. Γαλαγάλα. «Γίνεται και μεϊξη πληθυσμών γιατί πολλές κοπέλες βρίσκουν Καρδιτσιώτες γαμπρούς και εγκαθίστανται εδώ. Παλαιότερα είχαμε τη σχολή νηπιαγωγών και γκρινιάζαμε που μας έπαιρναν τους πιο περιζήτητους γαμπρούς. Τώρα έχω πάψει να γκρινιάζω. Ο γιος μου έχει παντρευτεί κοπέλα που σπούδαζε στο ΤΕΙ!» Αλλά και η Πέγκυ έχει αρραβωνιασθεί Καρδιτσιώτη, γι' αυτό και δεν έχει σκοπό να επιστρέψει στην Αθήνα. «Στηρίζω την αποκέντρωση», λέει γελώντας.